Ч. 201. Пятниця 18 (5) вересня 1908. Рік XVIII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудня.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостввах на провінциї:

на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти полїтичні.

З краевого сойму. — З'їзд міністрів. — Болгарско-турецкі відносини.

Вчерашне засїданє краевого сойму розпочало ся о год. 10 мін. 25 від того, що п. Маршалок уділив кільком послам відпусток. З черги відчитано кільканайцять петиций і відослано їх до відповідних комісий, а відтак на внесенє краевого Виділу ухвалено вибрати комісиї: Адміністрацийну (21 кленів), аґрарних реформ (21 членів), буджетову (25), банкову (15), дорогову (21), громадску (21), краевого господарства (21), гірничу (15), зелізничу (15), петицийну (21), промислову (15), податкову (15), правничу (15), шкільну (21), сільну (15), санітарну (15), водну (15), дисциплїнарну (6), а на внесенє п. Лева ще окрему комісию для реформи виборчої з 25 членів.

З черги відослано без дискусиї до поодиноких комісий 94 справоздань краевого Виділу і зверифіковано всї незапротестовані вибори.

Дальше приступила палата до дискусиї над наглячими внесенями в справі елементарних нещасть.

До мотивованя уділив п. Маршалок першому слова гр. З. Тарновскому. По его промові ухвалено наглячість внесеня его і тов. То само стало ся з наглячим внесенем, яке мотивував Артур Заремба-Целецкий. Відтак мотивував пос. Бернадзїковский наглячe внесенe, яке в тій справі вніс клюб людовців. Внескодавцї ті вимагають, щоби правительство уділило з своїх фондів 15 міліонів корон до розпорядимости краевих властий на беззворотні запомоги, безпроцентові позички для хліборобів і т. д. та щоби краевий Видїл представив в тій справі пропозициї до 7 днів; крім того взивають они сойм уповажнити Виділ краевий до видатку 2 міл. корон на направу комунікацийних засобів і відводненя доріг, і взивають Виділ краевий, щоби він в порозуміню з дирекциею краевого банку достарчив щадничим спілкам одноміліоновий кредит на безпроцентові позички для хліборобів. До тогож взивають внескодавцї правительство відписати податки і спинити екзекуциї у властителїв ґрунтів, навіщених елементарними нещастями.

В дебатї над наглячостию сего внесеня крім внескодавця промовляв ще й пос. др. Бандровский, який підпер виводи свого передбесідника також іменем репрезентантів міст, бо елементарні нещастя відчувають і мешканцї міст на основі загальної дорожнї. По ухваленю наглячости промовляв в мериторичній дискусиї над своїм внесенем пос. др. Бернадзїковский і широко малював розміри елементарних нещасть, які навістили західну Галичину. Він замічуе м. и., що як 1882 р. повінь навістила Тироль, який мае ледви 429 тисячів гектарів родючої землї, та обхопила лише половину сего простору, то правительство поспішило з помочию 18.165.000 К. Коли ж в два роки пізнїйше нещастe навістило цїлу Галичину то правительство дало 2 і пів мілона запомоги. Бесїдник означуе суму 15 міл. корон, як конче потрібну для поратованя селяньства та подае подрібний плян ратункової акциї, вимагаючи між ин. приступленя до реґуляциї каналових рік та будови каналів. До сеї справи промавляв також пос. Я. Стапіньский. Він бажае, аби буджетова комісия мала в памяти, що цифри, які Намістництво подало, не відповідають фактичній катастрофі. Причиною сего есть, що дуже много начальників громад не хочуть цїлковито шкід обчисляти. Дальше підносить бесїдник, що не годить ся тратити гроша на таку поміч, яка помочию не есть, на примір, коли громадї дасть ся 10 — 15 метричних сотнарів жита на посів. Бесїдник остері-

27)

РУКФІЛЬДСКА ТАЙНА.

З анґлїйского — Томи Кобба.

(Дальше)

Гольт поотвирав насамперед обі шафки в стїнах, але не вдоволив ся огляненем всїх предметів, лиш повитягав всї шуфлядки та повиймав і обпукав дерево, щоби переконати ся, чи нема там якої тайної кривівки. Відтак ішов вздовж стїн і обпукував мур а наконець попросив, щоби здоймити ковр з підлоги, став на колїна і зачав придивляти ся докладно деревляній підлозї.

— Гадав би хтось, що ви готові ще знайти там тїло покійної тети — сказав Арнольд стоячи в дверех і усьміхнув ся.

— О скілько я чув, то померша служниця була дуже вірна для панї Дервентової? — спитав інспектор, все ще рачкуючи по підлозї.

— Она готова була й житe віддати за тету — вівповів Дервент — бодай тодї, коли я ще сюди инколи заходив. В послїдних місяцях не було мене в Анґлиї.

— Менї то казали. — Ви вернули на корабли „Стірлїнґ Кестль".

— О ні! Я приплив на корабли „Раднор" до Суземптону — „Стірлїнґ Кестль" лишив мене зрадливо на Тенеріфі, що для мене було дуже ненаручно.

— Як би ви були лишили ся на перистнім корабли, то були би доплили до анґлїйского побережа в послїдних днях лютого — може би тодї пан Дервент був ще й нинї жив. Впрочім то була дуже щаслива гадка хоронити Анну Турсдей в гробі вашої тети — то мабуть ви піддали ту гадку?

— Ви вгадали, пане Гольт. Я був, бачите, того погляду, що обійде ся. без непотрібних видатків та й менї здавало ся, що було би не по людски, не примістити старої Анни в нашій родинній гробници.

— А хто була тота Анна Турсдей? — зачав Гольт допитувати ся.

— То була людина дуже доброго серця, але иноді й дуже прикра мабуть внаслїдок своєї хороби. Она родила ся в Анґлиї, але була африканьского походженя.

— Тоті люди полудневого походженя то мають иноді якісь дивні свої навички — сказав Гольт, розглядаючись по комнатї Анни.

— То правда! Впрочім, коли хочете, пане інспектор, вислїдити правду, то я би дав вам деякі вказівки.

— А ви би не хотіли вислїдити? — спитав інспектор, дивлячись Арнольдови остро в очи.

— Розуміе ся, що мое найусильнїйше бажанe викрити тоту тайну — відповів Арнольд; я взагалі належу до тих, котрих все обходить, котрі всюди мусять свій ніс уткнути, при тім довідав ся я неоднo, що могло би нам вийти на користь та й охотно поведу вас на добрий слїд; я гадаю, що тут в найблизшім домі треба шукати женщини.

— А тамже мешкае якась женщина?

— Я присяг би на то.

— Не присяґайте наперед, пане Дервенте. Я говорив об тім з доктором Віретом і довідав ся, що тота чутка пішла від якоїсь дуже боязкої служниці, котра каже, що виділа якусь людину убрану цїлком чорно...

— А до того ще й заслонену.

— То так їй здавало ся. До того ще й ніч була темна і дївчина втекла, не придивляючись близше. Впрочім і ваша стріча з паном Ферфордом противить ся зізнаням Гальшки. Ні, пане Дервент, побіч правдивого убийника чи убийниці позістае таки той злодїй, що вломив ся до полковника Аскю, найважнїйшою для нас особою. Але я вас за довго задержую. Позвольте ще менї оглянути домовину.

Гольт пішов за Арнольдом через широкі сїни до спальнї, зачав оглядати домовину і підоймив трохи віко.

— Кадман казав менї — говорив інспектор дальше, що у погибшого в кишени все ще знаходить ся годинник. Та й правда, ось він. А тепер подивіть ся на домовину. Посуньте пальцями по віку. Оно всюди гладке і нема анї слїду, щоби хтось незручно добував ся до домовини. Хто еї отвирав, робив то уважно з повним спокоем. Злочинець здоймив дошки з гробниці, вліз до середини, повідкручував шруби одна за другою а тодї підняв віко.

Арнольд не міг вже вистояти в комнатї при трупі і вийшов а інспектор, накривши домовину, пішов і собі за ним до столової комнати і попращав ся з ним.

гає буджетову комісию перед скупостию, але аби на оці мала дійстно потреби.

По відосланю внесеня пос. Бернадзіковского до буджетової комісиї, забрав голос др. Евген Олесницкий, який мотивував нагляче внесене, поставлене ним, разом з митрополитом ґр. Андреєм Шептицким, епископами Чеховичем і Хомишином та всіми рускими послами. В тім внесеню вказує ся на розміри та шкідливі наслідки елементарних катастроф, недостаточність дотеперішної правительственної помочи та вимагає ся, щоби сойм з краєвих фондів визначив можливо найбільшу суму на поміч для хліборобів, щоби сойм візвав правительство до побільшеня правительственної субвенциї та до виданя заказу вивозу в тім році сіна з Галичини за границю. Внескодавці пропонують, щоби під взглядом формальним внесене се переслано до буджетової комісиї, яка повинна здати з него справу до 7-ох днів.

В дебаті над наглячостию внесеня промавляли крім внескодавця, пос. др. Олесницкого, який виказував, що елементарні нещастя навістили не тільки західну але й всхідну Галичину, також посли Т. Старух та І. Сандуляк. По ухваленю наглячости сего внесеня промавляв в мериторичнім дебаті над сею справою ще раз др. Олесницкий а після того ухвалено переслати се нагляче внесене до буджетової комісиї.

З окремим запомоговим внесенем виступив також пос. Король і тов. І то внесене відослано до комісиї.

З черги приступила палата до наглячого внесеня пос. Стапіньского і тов. в справі виборчої реформи, в якім они пропонують соймови візвати краєвий Виділ до предложеня соймови до 30-ти днів законопроекту, який би вводив загальне, тайне, рівне й безпосередне право голосованя в дорозі зміни обовязуючої соймової ординациї. Крім самого внескодавця, п. Стапіньского промавляли за его наглячостию ще пос. Лео, др. Король і др. Е. Олесницкий, а ґр. Пініньский против. По відповіди п. Стапіньского приступлено до голосованя над наглячостию сего внесеня, яке на внесене пос. Мариєвского відбувало ся поіменно. На 116 голосуючих заявило ся за наглячостию 64 послів а против неї 52, через те внесене не одержало $^2/_3$ голосів і его наглячість упала.

По відчитаню внесень закрив п. Маршалок засідане о год. 2 мін. 15 і назначив слідуюче на нинї рано.

В Бухловицях на Мораві розпочала ся вчера конференция бар. Еренталя з росийским міністром Ізвольским. Та конференция, як доносять з Відня, дала нагоду порозуміти ся обом правительствам не лише що до загального положеня в Европі, але також головно в справі Туреччини, де тепер настала основна зміна відносин. На підставі тої конференциї оба міністри мали можність ствердити повну згоду в своїх поглядах на положене в Туреччині. В тій справі панує загальний погляд, що против нового правительства в Туреччині треба задержати прихильне і вижидаюче становище в надії, що нове правительство сконсолїдує ся і стане підпорою мира.

Ми вже згадували, що з причини незапрошеня представителя Болгариї в Константинополи на дипльоматичний обід, виданий турецким міністром заграничних справ, вибух поміж Болгариєю і Туреччиною дипльоматичний спір, котрий — як бодай доси справи стоять — може мати поважні наслідки.

Дотеперішний хід тої події вже звістний. Тевфик паша не запросив п. Ґешова на дипльоматичний обід, а коли Ґешов о то упімнув ся і наставав на те, заявив, що турецке правительство не признає представителеви Болгариї тих самих прав, що представителям самостійних держав, позаяк князь болгарский єсть зависимий від султана. Болгарске правительство відповіло на то відкликанем Ґешова.

Гадають, що Туреччина викликала спір умисно для зазначеня свого державного становища бодай супротив балканьских держав і для випробованя вражливости Болгариї. Коли дійстно ішло о таку пробу, то випала она некористно. Болгарский міністер справ заграничних Папріков мав після донесень сказати в турецкім комісарияті в Софії, що в Константинополи вибрано як найменше відповідну хвилю для підчеркненя такого становища Болгариї і що болгарске правительство на таке поведене відповість при нагоді іменованя нового комісаря турецкого в Софії, яке має вскорі настати.

В Софії гадають, що Молодотурки, котрі дали досить доказів, як дуже зависить їм на удержаню добрих відносин з Болгариєю, постарають ся, аби спір як найскорше полагодити, даючи сатисфакцию Болгариї.

Тимчасом всї турецкі часописи похваляють згідно поведене свого правительства, а менше або більше остро виступають против — як кажуть — нахальности Болгариї. Молодотурецкий „Танін“ приписує вину події давним правительствам, котрі для оминеня немилих спорів, витворили в многих напрямах такі поняття, котрі шкодять державній повазі Туреччини. Тепер кождий найде в Туреччині місце яке єму належить ся. Коли би п. Ґешов схотів війти в положене, яке настало внаслїдок наданя конституциї, то було би ся оминуло прикрої події. — „Ікзам“, що годить ся рівнож на то становище, висказує побоюване, що Болгария не вдоволить ся відкликанем Ґешова. — Як довідує ся „Frankf. Ztg.“, вислало петербургске правительство до Софії ноту з напімненем, щоби Болгария уникала всего, що могло би виглядати, немов би она мішала ся у внутрішні справи Туреччини. Єсть то горячим баженем Росиї, а коли би болгарске правительство схотіло війти иншою дорогою, то Росия покличе Болгарию до одвічальности.

Новинки.

Львів, дня 17-го вересня 1908.

— **Іменованя і перенесеня.** П. Намістник іменував асистента ветеринарийного, Стефана Якубовского ветеринарем повітовим. — П. Намістник переніс старших ветеринарів повітових: Івана Смолуховского зі Стрия до Переворска і Ів. Новака зі Стрия до Горлиць, а ветеринарів повітових: Юл. Струтиньского з Переворска до Лиманової, Мих. Матушевского з Горлиць до Стрия, Станислава Криницкого з Чесанова до Львова і Стефана Якубовского з Лиманової до Чесанова.

— **Військові вправи 1909.** Міністерство краєвої оборони оголосило такі нові постанови щодо вправ вояків краєвої оборони в 1909 р: Обовязаних до вправ в 11 і 12 році служби не має ся вже покликувати, о скілько они не мають доповнити вправ з попередних літ служби. З обовязаних до вправ в 1909 році має ся покликувати в двох реченцях: від половини червня до половини липня (перший період) і від половини серпня до половини вересня (другий період). Кождий обовязаний до вправ може вибрати собі період, в я-

---

Вдоволений пустив ся Гольт жвавим кроком до „Лаврового двора“ і зайшов до комнати, де его дожидали доктор Вірет і Фльоренсия. Дівчина виглядала від зворушеня по судовій розправі дуже блїда і утомлена а еї заплакані очи трохи роз'яснили ся, коли увійшов інспектор, бо набрала знов надії, що єму може удало ся відшукати бодай слїди тїла помершої матери.

— Я вже побоювала ся, що ви не зайдете до нас, що ви поїхали до Льондону — сказала Фльоренсия, подаючи ввічливо руку інспекторови. Ах, пане інспектор, робіть що можете, щоби сте відшукали мою бідну матір. Ах, що я би дала за то, щоби она спочивала спокійно в своїм гробі.

— Буду робити, що зможу — відповів інспектор — більше не можу нічого обіцяти. Стоїмо перед трудною загадкою, яка ще менї в моїм житю і в довголїтній моїй практиці не лучала ся. Перше, що треба буде зробити, то — вислідити того, хто убив пана Дервента. Рабунку тут рішучо не було, бо годинник знайшов ся в кишени пана Дервента і станув о третій годині сорок пять мінут — я сам видїв его перед тим, коли був у „Воронїм гнїздї“.

— Вибачте, люба панно — говорив інспектор дальше — коли вам таки стану докоряти за то, що ви менї не розповіли всего докладно та не дали знати о тім, що пан Арнольд Дервент вернув до Анґлїї.

Фльоренсия здивована видивила ся. — Бо я не виділа вінкої звязи межи Арнольдом а нашою сумною справою.

— Противно сказав Гольт — пан Дервент єсть тим одним, котрому смерть вашого батька приносить якийсь хосен. Він же сам признає, що їхав на корабли, котрий на чотири днї перед тою страшною подією причалив до Суземптона.

— Він же покинув той корабель на Тенерифі.

— Коли розповідав він вам о тім?

— Ледви в дві години по тім, як приїхав. Чей же не будете підозрівати, що...

— Я вже вчера казав вам, люба дитинко — відозвав ся тут доктор Вірет — як легко в таких случаях може неоправдати ся або й потвердити ся того рода підозріне — я про себе в щось такого не вірю.

— Арнольд преці й сам хоче конче вислідити правду — сказала на то Фльоренсия — а навіть допустив ся через то нерозважного кроку.

— Єму не розходило ся о правду і справедливість, але о то, щоби доказати, що его вуйко помер. Та й не дасть ся заперечити, що то би не було єму удало ся, як би він не наставав був конче на то, щоби Анну Турсдей поховати в гробі вашої матери. Але мушу вже іти, щоби не спізнити ся до нічного поїзду, який відходить до Льондону. Бувайте здорові, люба панночко! Добраніч, пане докторе! Я маю повну надію, що за кілька днів ціла справа вияснить ся.

21. Глава.

Відкрите Йосифа Боджера.

Мало людий ходить по сьвіті, котрі би не каяли ся якогось свого вчинку в своїй минувшости. Коли то чувство збільшить ся над міру, то оно нищить духа і тіло. У Йосифа Боджера, що правда, не було того, але всетаки взяло ся его гірке каяне, коли по судовій розправі вернув задуманий домів.

Колиб він так був відважив ся і сказав інспекторори Гольтови зовсім сьміло, що знав! Хто знає, може би таки дістав був за свое відкрите тих тисяч фунтів нагороди! Та на жаль, не мав відваги — бояв ся! Лиш він міг вияснити тайну; ніхто крім него не знав, що тої ночи ще якась незнана особа ішла крок в крок за убитим. Але він мав звязані руки; не мав моральної сили, щоби здобути собі визначну нагороду. Щось треба було зробити і то борзо, бо грозила небезпечність відкритя. Він, відколи перебув в „Лїснім видї“, змінив ся був значно, але інспектор Гольт славний був з того, що мав знамениту память і серед даних обставин був би певно кождого, хоч би лиш трохи підозріного чоловіка в селї, слїдив з подвійною увагою.

(Дальше буде).

кім хоче вправи відбути, котрий з огляду на его матеріяльні відносини був би ему найдогіднїйший. Зголошеня тих периодів треба вносити до громадского уряду постійного місця побуту, найпізнїйше до кінця грудня 1908 р. Зголошеня мусять дотичні команди безусловно увзглядити і лише тоді, як би в часї вправ не осягнено означеного мінїмального числа вояків, можна покликати вояків також з иншого периоду вправ. Підчас жнив, в часї від половини липня до половини серпня не мае ся зовсім покликувати вояків до вправ. Увільнення від вправ будуть узглядьнювані лише в дуже важних випадках. Активна служба рекрутів і вояків запасової резерви мае розпочинати ся з початком жовтня або в половині марта. Про ті реченцї рішае корпусова команда. Покликані на весну 1909 року до активної службы вояки запасової резерви мають рівночасно відбути перші вправи разом з їх першим військовим вобразованем, яко его продовжене.

— **Холера.** В справі підозріного случаю занедужаня на холеру в Тернополи доносить „Gaz. Lwow." на основі автентичної інформациї, що Мордко Йосель Бродер, котрий минувшої суботи занедужав в Тернополи серед підозріних проявів, помер, що правда, ві второк в полудне, однак бактериольоґічні розсліди змісту кишок, забраного ще за житя Бродера, переведені у Львові проф. дром Кучерою, усунули всяке підозріне холери в сім случаю. Намістництво зарядило навіть вчерашного дня усунене всіх средств охоронних, пороблених з причини занедужаня Бродера. — Виконане обдукциї тїла померлого як також відослане тонкої кишки Бродера до Львова до дальших бактериольоґічних розслідів відбуло са лиш на виразну просьбу проф. Кучери для цїлий наукових. Президия Намістництва внасиґнувала відповідну квоту на покрите коштів сполучених з зарядженими в сім случаю средствами охоронними.

Дальше доносять з Тернополя: Тіло Бродера поховано вчера на жидівскім кладовищи при всяких средствах осторожности. Ізольовані жидівскі родини, котрі мешкали спільно з Бродером, будуть в найблизшім часї увільнені з під обсервациї лїкарской. Чутка, яка розійшла ся в Тернополи, що там занедужали знов дві особи серед підозріних проявів есть зовсім безосновна.

Мимо того, що в Галичинї нема холери, маґістрат львівский, в виду того, що ся пошесть ширить ся в Росиї щораз більше і остаточно може бути легко перенесена особливо до великих міст, ухвалив в понедїлок уладити ізоляцийний дім для осіб, в родині котрих зайшов би випадок холери, а котрі задля недостачі иншого мешканя і тим самим неможливости ізоляциї мусїли би покинути зарібкову працю. Ізоляцийний дім буде урядженний в поверховій официнї давної касарнї уланів при улици Зборовских. Та официна буде зовсім відділена від головного будинку. Онагди повідомив полїцийний комісарият в Підволочисках, що до Львова прибувае 5 осіб з околиць навіщених холерою. Коли они прибули до Львова, віддано їх припиcанїй санїтарній обсервациї.

Про холеру в Росиї доносять з Петербурга: Місто Кременчуг признано загроженим холерою а так само признані за загрожені холерою ґубернїї: вороніжску, київску, орлівску, полтавску і херзонску, місто Николаїв, сторони над Волгою від Твери до Рибіньску і канали Ладоги. — В Петербурзї в послїдних 24 годинах занедужало на холеру 250 осіб, а померло 34. Пошесть ширить ся в застрашаючий спосіб. Шпиталї переповнені недужими. Було кілька случаїв занедужаня на улици і в трамваю. Один поручник ґвардиї козаків занедужав підчас снїданя, один поліциянт на своїм становищи на улици. Лїкарі кажуть, що до ширеня пошести причиняе ся велике пияньство.

— **Репертуар руского театру в Городенцї.** Саля „Сокола". Лише 8 вистав. Початок 7·30 год. вечером.

В суботу 19 с. м. „Барон „циганів", оперета в 4 діях Штравса.

В недїлю 20 с. м. „Не ходи Грицю на вечерниці", народний образ зі співами і танцями в 5 діях М. Старицкого.

В понедїлок 21 с. м. „Серед бурі", історичні картини зі співами в 5 діях Б. Грінченка.

Ві второк дня 22 с. м. послїдне представлене „Жидівка", опера в 5 діях Галевйого.

— **З зелїзницї.** Дирекция зелїзниць державних подае до відомости: Нині в ночи при вʼїздї до Посади Хирівскої машина поїзду товарового ч. 1286 вискочила із шин, однак без ушкодженя персоналу і шляху. Внаслїдок затарасованя шляху рух відбувае ся з пересїданем. Ще сего дня буде заведений нормальний рух на згаданім шляху.

— **Самоубийство за помочію мокрого ручника.** З Ярослава доносять: Дня 11 с. м. в тутешнім готели „під Звіздою" відобрав собі житє удушенем за помочию звязаня шиї мокрим ручником Михайло Червіньский, властитель дому комісового в Кракові. Причиною самоубийства було зденервоване — о скілько досліджено — внаслїдок прикрих відносин родинних і матеріяльних.

— **В Тисьменици** відбуде ся заходом читальнї „Просьвіти" в Підпечарах дня 20 с. м. (в недїлю) в сали „Руского Народного Дому" аматорске представлене драми „Верховинцї". Початок о 7 год. вечером.

— **Отроєнє грибами.** З Букачовець доносять, що там померли від отроєня їдовитими грибами Софія, Іван і Станислав Урженд०вскі та Володислав Колодій син Івана. — В Беньківцях, рогатиньского повіта, отроїв ся їдовитими грибами 6 лїтний хлопець Дмитро Костів а в Хохоневі, тогож повіта, Ганка Костюк, жінка Микити і еї двоє малих дїтий. — В Сухівцях, збаразкого повіта, померли внаслїдок отроєня грибами Іван Олеснюк, літ 25 і Анна Маскевич, літ 30. З тої самої причини померли в Збаражи Анна Трояновска, літ 48 і Юлія Вітенко, літ 28, в Черниховi.

— **Огнї.** Дня 15 с. м. вибух огонь на поді дому ч. 39 в Ринку, належачого до товариства „Труд" з незвістної причини. Огонь, котрий знищив ошальоване одного переділу і повішене там до сушеня біле льокатора Івана Сенева. Сторожа пожарна угасила огонь за помочию „Мінімаксу". Шкода виносить около 50 корон. — В ночи з дня 8 на 9 вересня вибух із стіжка Маєра Цімера в Струсові огонь, від котрого займили ся і згоріли будинки і запаси збіжа шістьох господарів. Загальна шкода виносить 8.800 кор. і обезпечена по части в „Днїстри". Огонь був імовірно підложений, але виновника доси не викрито.

† **Померли:** Йосиф Іґнат, ц. к. емерит судовий, відзначений срібним хрестом заслуги, упокоїв ся у Львові по довгій і тяжкій недузї, дня 16 с. м., проживши 63 літ. — Іван Майзенгельтер, властитель реальности і робітнї кравецкої, помер в 44 р. житя. — Павло Ґевак, дозорець вязниць краєв. суду карного, помер в 62ім р. житя.

Телеґрами.

Веспрім 17 вересня. Стан здоровля Монарха есть знаменитий. Цїсар виїзджае нинї знов на терен маневрів.

Веспрім 17 вересня. Цїсар нинї рано о 9 год. виїхав повозом на поле маневрів. Операциї воєнні тревали через цїлу ніч.

Відень 17 вересня. Президент кабінету бар. Бек наміряе ще сего місяця оглянути виставу в Празї, як також ювилейну виставу промисловців стирийских в Ґрацу.

Одеса 17 вересня. Стверджено тут два случаї занедужаня на холеру, котрі закінчили ся смертию.

Іркутск 17 вересня. Близь міста арештовано вчера в ночи социяльно-демократичну орґанїзацию, котра якраз відбувала збори, щоби порозуміти ся що до ширеня революцийних видавництв. Від арештованих відобрано 6 штук таких відозв.

Париж 17 вересня. Найвисша рада санїтарна видала ряд зарядженъ против занесеня холери з Росиї. Всїх подорожних, прибувших з Росиї, мають лїкарі оглядати і они мусять відбувати кількадневну карантану.

Петербург 17 вересня. „Нов. Время" доносить, що ві второк доконано 60 ревізий в ріжних частях міста і арештовано 85 осіб, котрі належать до социяльно-революцийної партиї і до революцийного союза зелїзничого. Межи арештованими знаходить ся субєкт пиварнї, в котрій між фляшками з пивом знайдено три бомби, півтора пуда динаміту і 4 пуди революцийних відозв. Ревізиї ті суть наслїдком арештованя перед тижднем якогось революціоніста, при котрім знайдено лісту революціоністів. Арештовано також якогось урядника полїцийного, котрий був занятий висиланем довірочних окружників полїцийних і повідомляв о них революціоністів.

Курс львівский.

Дня 16-го вересня 1908.	Платять К с	Жадають К с
I. Акциї за штуку.		
Банку гіпот. гал. по 200 зр. . . .	567·—	574·—
Банку гал. для торгов. по 200 зр.	400·—	410·—
Зелїз. Львів-Чернів.-Яси	558·—	565·—
Акциї фабр. Липиньского в Сяноку.	350·—	400·—
II. Листи заставні за 100 зр.		
Банку гіпот. 5% преміов.	110·—	110·70
Банку гіпот 4½%	99·30	100·—
4½% листи застав. Банку краєв.	100·—	100·70
4% листи застав. Банку краєв. .	93·70	94·40
Листи застав. Тов. кред. 4% . . .	97·—	—·—
„ „ 4% льос. в 41½ лїт.	97·—	—·—
„ „ 4% льос. в 56 лїт.	93·20	94·90
III. Облїґи за 100 зр.		
Пропінацийні гал.	97·60	98·30
Облїґи ком. Банку кр. 5% II. ем.	—·—	—·—
„ „ „ „ 4½% . .	100·—	100·70
Зелїз. льокаль. „ 4% по 200 кор.	93·70	94·40
Позичка краєв. з 1873 р. по 6%	—·—	—·—
„ „ 4% по 200 кор.	94·80	95·50
„ м. Львова 4% по 200 кор.	93·60	94·30
IV. Льоси.		
Міста Кракова	105·—	112·—
Австрийскі черв. хреста (Курс віденьский) . .	49·20	53·20
Угорскі черв. хреста (Курс віденьский) . .	26·75	28·75
Італїянь. черв. хр. 25 фр. (Курс віденьский) . .	—·—	—·—
Архік. Рудольфа 20 кор. (Курс віденьский) . .	68·—	72·—
Базилїка 10 кор. (Курс віденьский) . .	20·75	22·75
Joszif 4 кор. (Курс віденьский) . .	8·25	9·50
Сербскі табакові 10 фр. (Курс віденьский) . .	9·50	11·—
V. Монети.		
Дукат цїсарский	11·30	11·38
Рубель паперовий	2·50	2·52
100 марок нїмецких	117·10	117·50
Доляр американьский	4·80	5·—

За редакцию відповідає: Адам Кравецкий.

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).